

SAYGI ÖZTÜRK

5-6-2

TAMAM REİS

—
Araştırma
İnceleme
—

Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı
ve Bir Dönemin Cinayetleri

DOĞAN KİTAP TARAFINDAN YAYIMLANAN DİĞER KİTAPLARI

Örgüt Pazarı	Son Babalar
Cehennemî Yaşadım	Okyanus Ötesindeki Vaiz
Vali Bey	Taşeron Mesih
Alaattin Çakıcı	Ölüm Kuyuları
Hayalet İmam	Apo Olayının Perde Arkası
Kripto Üçgeni	Belgelerle Ergenekon
Kod Adı Mürted	33 Kurşun
Kırmızı Klasör	İsmet Paşa'nın Kürt Raporu
Balyoz'da Kumpas	Devletin Derinliklerinde
Belgelerle 28 Şubat	Sınır Ötesi Savaşın Kurmay Günlüğü
MGK Dünyü ve Bugünüyle Milli Güvenlik Kurulu	Madalyalı Mahkûm

5-6-2 TAMAM REİS

Abdullah Çatlı, Haluk Kırıcı ve Bir Dönemin Cinayetleri

Yazan: Saygı Öztürk

Yayın hakları: © 2003 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

1. baskı / Ümit Yayıncılık, 2003

Doğan Kitap'ta genişletilmiş 1. baskı / Ocak 2007

14. baskı / Haziran 2025 / ISBN 978-625-5941-18-3

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Yavuz Korkut

Baskı: Meteksan Matbaacılık ve Teknik Sanayi Tic. A.Ş.

Beytepe Yolu No:3 Çankaya/Ankara

Sertifika No: 46519

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

5-6-2 Tamam Reis

Abdullah atlı, Haluk Kırıcı ve
Bir Dönemin Cinayetleri

Saygı Öztürk

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

İçindekiler

Emin Çölaşan'ın önsözü	9
Şifreli mesajda başbakanı zehirleyecekleri yazıyordu.....	11
Cesetlerin altı kan gölüne dönmüştü.....	12
Mektup Reyhan'dan gelmişti, savcının gözleri doldu.....	14
Konuşamadan ölmek istemiyor, güçlkle ifade veriyordu.....	15
Oğlu olduğunun müjdesini aldığı telsizi fırlattı	17
Kırcı, o gün "Arkadaş" filmini izledi	18
Kadıköy İskelesi'nde, jandarmanın yanına gelen genç "İşte o" dedi.....	19
Komiser yardımcısı "5-6-2 tamam reis"i çözmeye çalışıyordu.....	20
Ev sahibi, "Başımız belaya girmeden evi terk edin" diyordu	21
Haluk Kırcı, katliam gecesini anlatıyor	21
Çatlı, Evren Apartmanı'ndaki evde tabancayı sallıyordu	22
Üst komşuları ameliyat acısını ilaçla dindiriyordu	23
Çatlı son uyarıda bulundu: "Kendinize polis süsü verin!"	23
Kapıyı zorlayıp açmaları çok kolay oldu.....	24
Boynunu telle sıkıyor, bu görüntüler kameraya alınıyordu	24
"Yok yok, telle olmuyor, bir havlu bulalım"	25
Kapıya üç kez vurulacaktı, ama gelen başkasıydı.....	26
Kapıya yine vuruldu; Kırcı'nın karşısında gülümseyen bir genç vardı.....	27
Mühürlü kapıyı bu kez üç gazeteci zorluyordu	28
Haluk Kırcı, birer birer öldürüyordu	30
Serdar yalvararak, "Su... Su istiyorum..." diyordu.....	31
Olaylar "Ey cemaat camiye yaktılar" sözleriyle başladı.....	31
"Allah'ını seven yürüsün!.."	32
Korku dolu gözlerle kapının aralığında bakıyordu.....	34
Tabancayı gazetecinin alnına dayadı.....	34
"Üç aylık oğlum var, onun hatırına babasına kıymayın"	35
Yedi genç eterle bayıltılmıştı	36
"Alo... Burası ceset dolu, bir de yaralı var"	37
Sürahi dolusu suyu içtiğinde bayılacak gibiydi	37
Gazetecinin gözü, komutanın yere düşürdüğü yazıdaydı	38

Yaşar, şoföre bağırdı: “Bas gaze, bas gaze”	39
Örgüt, örgütün silahlarını çalınca ilginç bir olay yaşandı.....	40
“Oğlum, bu konuşmanın cinayetle ilgisi olamaz mı?”	41
“Komiserim size önemli bir şey anlatacağım”	43
“Önemli bir bilgi var, mutlaka buraya gel”	44
“Onu görsem mutlaka tanırım”	45
“İşte... İşte o gün gördüklerimden birisi bul..”	47
Dadaş Kahvehanesi’nde bir araya geldiler.....	48
“Siz ne biçim gözcülük yapıyorsunuz?”	49
Aynanın karşısına geçti, boğduğu genci görür gibi oldu.....	50
Erzurum’da, yılbaşı gecesi bir araya geldiler	52
Mahmut: “Polis, Erzurum’da olduğunuzu öğrenmiş!”	52
Toplum polisi, diğer polisleri rehin alıyor, isyan büyüyordu.....	53
Silah deposunun kapısını kırıyor, uzun namlulu silahları alıyorlardı	55
Asker, Toplum Polisi karargâhını tanklarla sardı	55
Polisler gece evlerinden toplanıyor, silahları ve kimlikleri alınıyordu	56
Bakan: “Polis yine isyan ederse altından nasıl kalkarız?”	57
Sıkıyönetim komutanı, polis müdürlerini kokteyle davet etti	59
“Ortalıkta dolaşan laflara bakılırsa bu işin eli kulağında”	60
“Efendim emniyet müdürlerine ulaşamıyorum”	61
Emniyetçiler Ajda Pekkan’ı konuşuyordu... ..	62
“Sayın Komutanım, Sivereke’de asker gidecekti ne oldu?”	63
Demirel, Milli Savunma bakanına sordu: “Neler oluyor?”	64
“Polis müdürü İhsan Sabri Çağlayangil gibi bak!”	66
“Baba, bu gece ihtilal olacaktı doğru mu?”	66
İçişleri Bakanı Orhan Eren: “Bir acayiplik var, bir şeyler oluyor...”	67
Bakanın evinin önünden korumayı çektiler	68
“Nahit Bey, sizi almaya iki albay gelecek”	69
Nahit Menteşe geldi: “Beyefendi sizi Çanakkale’ye götürecekler!”	69
Demirel duygulanmıştı, Nazmiye Hanım’a sarıldı	70
İhtilal gecesi Ankara’ya gelen otobüsten Haluk Kırıcı indi	71
“Cabir Bey, müdür beyin başına kötü bir şey mi geldi?”	73
“Sen Haluk Kırıcı değil misin?”	74
Kırıcı’nın ilk ifadesi: “Yedi kişinin öldürülmesine katılmadım”	75
“Bana arkadaşlarım ‘Esmeray’ ya da ‘İdi Amin’ derlerdi”	76
Abdullah Çatlı: “Bahçelievler olayıyla ilgim yok”	77
“Bahçelievler olayı bizim Çatlı’nın işi”	79
Dürüst Oktay: “İşkence yapmadık”	80
Onun yaşamında Ankara ve İstanbul Bahçelievler var	81
Haluk, Çatlı’yı buldu: “Beni emniyetten kurtarın”	83

“Haluk Kırıcı, emniyet amirinin otomobiliyle kaçırıldı”	83
“Kırıcı’nın serbest bırakılması için Amerika’dan telefon edildi”	84
Asayiş Şubesi müdürü, Kırıcı’nın kaçışını anlatıyor	85
Haluk Kırıcı, Çatlı’nın cenazesini almak için yola çıktı.....	87
Televizyondan duymasın diye sigortayı gevşettiler.....	88
Şoför Habip, Susurluk kazasını herkesten önce öğrenmişti.....	88
Kırıcı’nın yanına üç emniyet görevlisi yaklaşıyordu	107
Çatlı’nın öldüğü söylendiğinde babası sigara istedi	107
Yıllar süren kaçak hayatı, iftar sofrasında son buluyordu	108
27 milyon dolarlık çek-senet kaçırılıyordu	109
“Abdullah Çatlı, MGK kararı doğrultusunda eylem yapıyordu”	110
MİT daire başkanı Çatlı’ya görev teklifinde bulundu	110
Mesut Yılmaz’ı yumruklayan, Çatlı’nın arkadaşıydı	112
“Ağar’a ‘tahliye olmuş eski Ülkücü’ diye tanıtıldım”	112
“Çatlı’nın sır çantası bulunsa olaylar aydınlanır”	113
Çatlı ile gerçek Özbay arkadaş	113
Meral Çatlı-Haluk Kırıcı şirketine hayali ihracat davası	114
“Muhsin ve Şefkat’e o olayla ilgimin olmadığını söyle”	115
Yılmaz Erdoğan’ın amcasını, Haluk Kırıcı mı öldürdü?	115
Bir sabah kalktığında, salonda Mehmet Ali Ağca’yı gördü	116
“Yeşil” haber gönderdi: “Çatlı’nın kellesini koparacağım!”	118
Telefon fihristinde kimler yok ki... ..	119
Ünal Osmanağaoğlu, yıllarca kardeşinin kimliğini kullandı	120
Ünal’ı herkes “Muhammet” adıyla biliyordu	120
Ünal Osmanağaoğlu’nun hangisi olduğunu Erol Maks Kohen açıkladı	121
“Çakıcı’ya para ve otomobil verilince Sedat Peker de istedi”	122
Haluk Kırıcı, mektubunda müthiş açıklamalar yapıyor	122
Kırıcı, “Allah kimseye evlat acısı vermesin” diyordu.....	124
“Kardeş kavgasını önleyeceğini bilsem bile böyle bir eylem yapmam”	125
“Fotoğrafımı gösterdiklerinde yelkenlerim suya indi”	126
“Ben, sanki babamın katillerini mi öldürdüm?”	126
“Kızım soruyor: ‘Baba sen niçin cezaevindesin?’”	127
Öldürdükleri gençleri Haluk Kırıcı rüyasında gördü mü?	128
“Allah katında kendimi suçlu buluyorum”	128
“O günden bu yana elime silah almadım ve şunu gördüm ki...”	129
“Allah kimsenin kanını elime bulaştırmasın”	129
Yedi kez idam cezasına çarptırılan Bünyamin Adanalı açıklıyor.....	130
“Haluk’un psikolojisi bozulmuş, dünyadan nefret ediyordu”	131
“Haluk yaptıklarını anlatırken ben dehşete düştüm”	132
Yıllarca sürecek “kaçak” hayatına başlıyordu.....	133

12 Eylül harekâtı yaşamını tümünden değiştirmeye başlamıştı.....	135
Kırcı yakalandığında, en çok Kahveci İsmail korkmuştu.....	135
Atölyenin kapısı üzerine kilitlenip gidiliyordu.....	136
Kimlik kontrolü yapılırken yakalandığında her şey bitmemişti	137
Mahkemeye “Kırcı” soyadı olan sahte kimlikle girdi	138
Kaçak olduğu dönemde âşık olmuş, aşkın ne olduğunu anlamıştı.....	139
Cezaevine sahte kimlikle gittiğinde “Teslim ol” dediler.....	140
Kırcı, montunun içinden ıslanmış kedi yavrusu çıkardı	142
Bünyamin’in kardeşi intihar etti, annesi kör oldu.....	143
Bağırıyordu: “Tahliyem geldi, Allah sizi de kurtarsın!”	144
“Köye yerleşip, köpeklerle, koyunlarla, kuzularla uğraşacağım”	145
Kırcı, adım adım izlendiğinin farkındaydı.....	146
Tahliyeden sonra ilk kez konuştu	147
Esmer Kırcı’ya sarı saçlı peruk getirmişlerdi	148
Kırcı, telefonda “Bizim işi bozdular” dedi.....	149
Kırcı’nın kaçışına, ünlü bir “baba” yardımcı oldu	150
Bir hata, Kırcı’nın yerini belli etti	151
“Ramazanı atlatırsam gerisi kolay” diyordu.....	152
Türk ve Ukrayna polisi birlikte çalıştı.....	152
Kırcı fotoğrafı yeşil pasaportta, “gelirler kontrolü” yazıyordu.....	153
Kaçakçı, her konuşmayı ayrı sim kartla yapıyordu	154
Herkes kendi kaderini yaşar, ondan kaçılmıyor	155

Emin Çölaşan'ın önsözü

Gazeteci arkadaşım Saygı Öztürk'le uzun yıllar *Hürriyet* gazetesinde birlikte çalıştık. Onunla dostluğumuz, başka gazetede olduğu dönemde de hiç bitmedi.

Dostluktan da öte, onun gazeteciliğini takdir ediyorum.

Saygı geçmişte olduğu gibi her haberiyle, her köşe yazısıyla çok güzel konulara değiniyor. Mesleğinde adım adım ve alın teriyle yükselen, geldiği yere bileğinin hakkıyla gelen, yozlaşmayan ve kirli işlere bulaşmayan bir gazeteci...

Ve gazetecilik mesleğinde doruğa ulaştı.

Saygı'nın diğer kitapları gibi *Devletin Derinliklerinde* isimli kitabının önsözünü de ben yazmıştım. O kitap ustalıklı kaleme alınmış, örneğin Susurluk olayını gözler önüne sermiş ve bir ayda yedi baskı yaparak en çok satan kitaplar listesinde hak ettiği yeri almıştı.

Efsane Yarbay Korkut Eken ve gizli devlet operasyonlarıyla ilgili gerçekleri çoğumuz Saygı'nın o kitabından öğrenmiştik. *Kasadaki Dosyalar*, *Madalyalı Mahkûm*, *Kırmızı Klasör*, *Şemdinli'de Olay Var* kitaplarında da yine çok önemli belgeler açıklanıyor. *Aynadaki Reis* kitabı ülkemizdeki organize suç örgütlerinin ulaştığı boyutu ortaya koyuyor.

Saygı'nın bu kitabına da, büyük bir onur ve mutlulukla önsöz yazıyorum. Saygı bu kitabında da "ulaşılmaz" belgelere ulaşmış ve hiç bilmediğimiz bazı gerçekleri gözler önüne sermiş.

Bu kitapta, 1978 yılında sol görüşlü yedi üniversite öğrencisinin Ankara Bahçelievler'de öldürülmesiyle ilgili gerçekleri ilk kez okuyacaksınız.

Haluk Kırıcı ve arkadaşları tarafından işlenen o korkunç cinayetin perde arkası aralanacak.

"Öldürün" emrini Susurluk olayının baş kahramanı Abdullah Çatlı'nın verdiği bu katliamı okurken kanınızın donduğunu hissedeceksiniz.

12 Eylül sonrasında on yıl cezaevinde yatan ve "yanlışlıkla" tahliye edilen Kırıcı, Saygı Öztürk'le ilk kez ayrıntılı konuşmuş.

Milliyet Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Abdi İpekçi'yi 1979 yılında İstanbul'da öldüren ve askeri cezaevinden asker elbisesi giyerek "kaç-

mayı başaran” Mehmet Ali Ağca ile Haluk Kırıcı’nın kaçaklık dönemlerinde aynı evi paylaştıklarını şimdi bu kitaptan öğreniyoruz.

Bahçelievler Katliamı’nın faillerinden yedi kez idam cezasına çarptırılan Bünnyamin Adanalı, cinayet gecesinden sonra yaşananları ilk kez Saygı’ya anlatmış.

Bu kitap hem bir belgesel, hem de âdeta bir macera romanı.

Yine bir solukta okuyacaksınız ve çok şey öğreneceksiniz...

Ve “Bunlar Türkiye’de gerçekten olmuş mu?” diye soracaksınız.

Saygı Öztürk’ü kutluyorum, “ellerine sağlık” diyorum, daha nice gazetecilik olayına yazıları ve kitaplarıyla imza atmasını diliyorum...

Emin Çölaşan

DOĞAN KİTAP
ÖRNEKTİR

Şifreli mesajda başbakanı zehirleyecekleri yazıyordu

Komiser muavini, şifreli mesajı çözerken heyecanlanıyor, “Vay be, demek bunu da yapacaklardı ha!” diye söyleniyordu. Emniyet Genel Müdür Yardımcısı Ramazan Er imzasıyla gelen mesajın son halini yeniden okumaya başladı:

Konu: Haluk Kırıcı'nın, başbakana suikast hazırlığı.

Ankara Bahçelievler'de yedi kişinin öldürülmesi olayına katılan Haluk Kırıcı ile İstanbul Üsküdar Ülkü Ocakları Derneği eski başkanı Hasan Yeşildağ'ın, başbakana, Türk cumhuriyetlerine yapacağı muhtemel ziyaret sırasında Haluk Kırıcı vasıtasıyla zehirleme yoluyla suikast girişiminde bulunabileceğine dair istihbari mahiyette bilgiler elde edilmiştir. Adı geçen şahısların bulunabilecekleri adreslerinden araştırılması, ülkemize giriş-çıkış yapabilecekleri de göz önünde bulundurularak gerekli tedbirlerin alınması Emniyet Genel Müdürlüğü'nün 5.9.1997 günlü telsiz-şifre yazılarıyla bildirilmiştir.

Komiser muavini, şifreli mesajı nöbetçi emniyet müdürüne götürdü. Odasına döndüğünde kafası karmakarışık olmuştu. Haluk Kırıcı, Azerbaycan'da, Türkmenistan'da ya da Özbekistan'da Başbakan Mesut Yılmaz'ı nasıl zehirleyecekti? Yemeğine zehir mi katacaklardı, içeceği suya ya da içkisine zehir mi koyacaklardı? Kafasında, fotoğraflarından tanıdığı Haluk Kırıcı'yı garson ya da aşçı kıyafetinde canlandırdı. Birden Kırıcı'nın elinde bir silah belirdi. Kırıcı silahı başbakana doğru çevirdi. Bunu görünce yerinden ok gibi fırlayarak Kırıcı'nın bileğini yakaladı. Silahın namlusu tavana dönükken patladı. Ortalık karışmıştı. Bağırانlar çağırانlar, masaların altına saklananlar, kaçانlar vardı. Komiser yardımcısı, olanca gücünü ve tekniğini kullanıp Kırıcı'nın elinden silahı almaya çalışıyordu. Bir ara Kırıcı'nın silah tutan parmakları gevşedi, silah kayıp yere düştü. O anda kimin ne söylediğini duymuyordu bile. Başarmıştı. Kırıcı'nın kolunu bükte. Çevresini diğer görevliler de sarmıştı... Birisi yerdeki silahı aldı ve salondan çıkarken, başbakanla göz göze geldi...

Gömleğinin bir düğmesini daha açtı. Sıkıcı bir hava vardı. Az önce götürdüğü şifreli mesaj yeniden aklına geldi. Bahçelievler katliamını duymuştu ama olayın nasıl meydana geldiği konusunda bir bilgiye sahip değildi. Haluk Kırcı'yı ve "Bahçelievler Katliamı"nı merak etti. Nöbetinin bitmesine daha saatler vardı.

Abdullah Çatlı'nın 3 kasım 1996 tarihinde Susurluk'ta meydana gelen trafik kazasında ölmesinden sonra, Bahçelievler katliamı da sıkça konuşulur olmuştu. Susurluk üzerine yazılan kitaplarda Abdullah Çatlı ile Haluk Kırcı'nın adı hep birlikte anılıyordu. Polis Akademisi'nde de deneyimli polis müdürleri öğrencilere, "Boş zamanlarınızda eski dosyaları okuyun, cinayetlerin nasıl çözüldüğünü, olayların nasıl aydınlatıldığını araştırın. Benzer olaylarla ilerde sizler de karşılaşabilirsiniz" diyorlardı.

Çalışma koşulları zaten ağırdı. Eski dosyaları okumaya zaman kalmıyordu. Hele son dönemlerdeki toplumsal olaylar sınırlarını iyice germiş, daha geçen hafta nişanlısını "hiç yoktan" üzmişti. Nişanlısı aklına gelince gözleri doldu. Bağırınca onun nasıl ağladığı görür gibi oldu. Sonra yatıştırmak için saçlarını okşayışı geldi aklına. Masasının çekmecesini açtı, pakette beş adet sigara kaldığını gördü. Birisini çekti, yaktı... Pencerenin önüne gitti. Camdan dışarı baktı. Sessiz bir geceydi. Telefonu bile çalmıyordu.

Bahçelievler katliamının da yine böyle sessiz bir gecede yapıldığını tahmin etti. Dosyaları çıkarmayı yeniden düşündü. Sigarasının daha yarısına bile gelmemişti. Birden söndürdü, "Seni yakında bırakacağım" diye söylendi. Telefonun tuşlarına bastı. "Bana Bahçelievler Katliamı dosyası lazım" dedi. Karşısındaki, komiser muavininin bu saatte Bahçelievler katliamı dosyasını istemesine bir anlam verememişti. Dosya zaten ellerinin altındaydı. Susurluk kazasından sonra, mahkemeden ve TBMM'den istenen bilgiler için hazırlıklar yapılmıştı.

Çok geçmeden bir sivil polis, koltuklarının altında iki klasörle geldi. "Hayırdır komiserim, Bahçelievler katliamıyla ilgili yeni bir gelişme mi var?" diye sordu. Komiser yardımcısı, "Yok yok, merak ettim bu olayı. Hep duyduk ama bu işin nasıl olduğunu dosya üzerinde incelemek istedim" karşılığını verdi.

Cesetlerin altı kan gölüne dönmüştü

Kim bilir Bahçelievler katliamının sanıklarının yakalanması, olayın ortaya çıkarılması için kimler ne çaba göstermişti. Dosyalar tozlanmış, kâğıtları sararmıştı. Yazışmalar kırık dökük olduğunu tahmin ettiği daktilolarla yapılmıştı. Şimdiki gibi bilgisayar yoktu. Daktilo bile zor bulunuyordu. O yüzden bazı evraklar, el yazısı iyi olan polislere tükenmez kalemle yazdırılıyordu.

Gözlerinin önünden yedi kişinin öldürülme biçimi geçti. Dosyanın ilk sayfasına baktı. "Olay yeri keşif tutanağı" başlıklı yazı, bir tarlada yan

yana bulunan iki erkek cesediyle ilgiliydi. Tutanak 9 ekim 1978 tarihini taşıyordu. Kısa bir süre önce bir gazetede Bahçelievler katliamıyla ilgili davaya devam edildiği belirtiliyordu. Davanın bu kadar uzamasına şaşırıldı.

Tarlada öldürülmüş olarak bulunan iki gencin cesetlerinin yanında altı adet boş mermi kovarı, bir adet deforme mermi çekirdeği bulunmuştu. Cesetlerden birisi Faruk Ersan'a, diğeri Salih Gevenci'ye aitti. Tutanağı okumaya devam etti:

Faruk Ersan'ın ağzından, alınının sağ tarafından ve sol kulakkepçesi üzerinden olmak üzere üç mermi girişi var. Cesedin cebinden 9 lira çıktı.

9 liranın değerini hesaplamaya çalıştı. İçinden “10 lira bile değilmiş. Bugün böyle bir para yok” diye geçirdi. Faruk'un o gün üzerinde bej renkli bir pantolon, kahverengi kareli bir gömlek varmış. Elleri bağlı olarak öldürülmüş. Tüyleri diken diken oldu. Eli sigarasına gitti. Dört sigarası kalmıştı. “İçmeyeceğim ulan seni” diye söylendi. İçeriye bir polis girdi, “Komiserim bugün ortalık amma sessiz” dedi. Komiser yardımcısı “Tıpkı 9 ekim 1978 gecesi gibi” dedi. Polis, komiser yardımcısının ne demek istediğini anlamadı, ama “Evet evet” karşılığını verdi.

O da camdan dışarıya baktı. Komiser yardımcısının önündeki dosyalara gözü takıldı. “Hayırdır, ne okuyorsunuz?” dedi. Komiser yardımcısı, “Vakit geçiriyorum, eski bir dosyayı okuyorum” karşılığını verdi. Polis memuru, “Şimdiki polislik mi? Neler çekiyorduk biz neler, bir bilseniz” dedi. Onun konuşmaya niyetli olmadığını anlamıştı, odadan çıkarken “Taze çay var, getireyim mi?” dedi. Cevap vermesini bile beklemeden odadan çıktı ve az sonra “Çayı beğeneceksiniz” deyip masaya bırakıp gitti.

Komiser yardımcısı, çayı karıştırırken, “Olay yeri keşif tutanağı”nı okumaya devam etti. Daktiloyla şunlar yazılmıştı:

Salih Gevenci'nin üzerinde haki renkli bir pantolon, kahverengi kareli bir gömlek var; sol kulakmemesi altında, sol omuz ile boyun arasında ve sol şakakta kurşun girişi tespit edildi. Cebinden 156 lira çıktı.

Yeni bir paragrafa geçti. Paragraf “Her iki ceset yerlerinden oynatıldığında” diye başlıyordu. Birden üniversitede okuyan kardeşi Ömer geldi aklına. Onu kanlar içinde yatar gibi gördü. Başını dosyadan kaldırdı, dışarı baktı. Uzakta ölgün, solgun ışıklar vardı. Gözlüğünü düzeltti, okumaya devam etti:

Her iki ceset yerlerinden oynatıldığında âdeta bir gölü andırır şekilde iki ceset altında ayrı ayrı göllenmiş, kısmen kurumuş, kısmen pıhtılaşmış bol kan birikintilerine rastlandı. Cesetlerin Karşıyaka Mezarlığı'na sevki temin edildi. Olay yerinde yapılacak başka işlem kalmadığından keşfe son verildi. 9 ekim 1978.

Bu tutanağın altında Savcı Yardımcısı Mehmet Bağış'ın, kâtip olarak da M. Ali Kerim'in imzası bulunuyordu. Onların işleri daha bitmemişti. Şimdi Bahçelievler'e gidiyorlardı. Komiser yardımcısı, "Acaba diğerlerini nasıl öldürdüler" diye iyice merak etmeye başladı. Sayfayı çevirdi, üzerinde "Keşif tutanağı" yazıyordu.

Bahçelievler 15. Sokak'taki 56/2 numaralı evin önüne geldiklerinde ortaklık ana baba günüydü. Polis araçları geliyor, otomobillerinden inen görevliler telaşlı telaşlı koşuşturuyordu. Çevrede araştırmalar yapılıyor, polis araçlarının geldiğini görenler toplanmış, herkes "Ne oldu, polisler niçin burada?" diye birbirine soruyordu. Kimileri, "Öğrencileri öldürmüşler. İçerisi ceset dolu" diyordu. Sesler birbirine karışıyordu. Bakkalın sesi daha gür çıktı: "Burada oturanları tanıyordum. Çok efendi çocuklardı. Dükkâna gelip daha çok ekmek, peynir, zeytin alırlardı. Hepsi gariban çocuklardı. Ailelerinden gelen paralarla kıt kanaat geçiniyorlardı."

Üst komşuları, "Evlerine sessizce gelir, sessizce çıkarlardı. Konu komşuya bir yanlışları olmadı. Çok saygılı çocuklardı. Yanlarına gelen arkadaşlarının da kimseye zararı yoktu" diyordu. Karşı komşuları, "Çok iyi çocuklardı. Allah rahmet eylesin" diye üzüntülerini belirtiyorlardı.

Savcı odaya girdi. Girişin tam karşısındaki kapıya "Yaşasın sosyalizm-Genç Öncü" afişi yapıştırılmıştı. 1976'nın 1 Mayıs İşçi Bayramı için hazırlanmıştı. İki yıldır aynı yerde duruyordu. O afişin hemen altında pembe gömlekli, kahverengi pantolonlu, kolları beyaz kabloyla bağlanmış kişi sırtüstü vaziyette cansız yatıyordu. Diğer odada yüzüstü yatırılmış, kolları bağlı, üzerinde siyah balıkçı yaka kazak bulunan genç sırtından vurulmuştu. Ağzından akan kanlar göllenmişti. Yüzündeki kan pıhtılaşmaya başlamıştı. Omuza yakın bölgede bir kurşun deliği daha vardı.

Mektup Reyhan'dan gelmişti, savcının gözleri doldu

Sıra mavi gömlekli gence bakmaya geldiğinde, orada bulunanlar gördükleri manzara karşısında isyan edecek hale geldiler. Savcı Mehmet Bağış "Olmaz böyle şey" diyor, odada bulunanlar hiç tanımadıkları bu gençler için gözyaşı döküyordu. Mavi gömlekli genç de ağzından vurulmuştu. Ağzına sıkılan kurşun, arka dişleri parçalamıştı. Onun da kolları beyaz kabloyla bağlanmıştı. Öldürülenlerden Efraim'in üzerinden çıkan dört sayfalık mektup Reyhan'dan geliyordu.

Savcı, mektuba bir göz attı, sonra gözlerini sıkıca yumdu. Ağlamamak için kendini zor tutuyordu. Zabıt kâtibi, "Savcı bey, isterseniz birazcık dışarıya çıkalım. Siz fena oluyorsunuz" dedi. Cebinden sigarasını çıkarıp savcıya ikram etmek istedi. Savcı, sigarayı aldı. Kâtip, savcının dudağında titreyen sigarayı yakmak için çakmağını uzattı.

Savcı, mektubu elinde sıkı sıkı tutuyordu. Bir yerdeki cesetlere, bir mektuba bakıyordu. Kim bilir Efraim bu mektubu aldığında ne kadar

sevinmişti. Reyhan'a yazacağı mektuba nasıl başlayacağını bile düşünmüştü. Bu mevsimde Bahçelievler yollarının gazellerle örtülü olduğunu, dallar üzerinde kalan "son yaprak"ların da ha düştü ha düşecek halini anlatacaktı.

Efraim'in bu hale getirildiğini Reyhan görse belki çıldırabilirdi. Kısa süre önce Efraim kendisine mektup yazmış, onu son derece mutlu etmişti. Gönderdiği cevap, Efraim'e iki gün önce ulaşmıştı. Efraim mektubu okumuş, bir daha okumuştur. Bugün, belki Reyhan'a cevap yazmış bile olacaktı. Mektubu ortalığa bırakmamış, cebine koymuştu.

O küçük evde, dört ceset vardı. İki kişinin cesedi de tarlada bulunmuştu. Evde bulunanlardan Serdar Alten ise "öldü" diye bırakılmıştı. Yani bir gecede altı kişi öldürülmüş bir kişi yaralanmıştı. Serdar'ın yaşaması için herkes dua ediyordu. Olayı araştıran Asayiş Şubesi ekipleri, böyle bir cinayetin aydınlatılmasının çok zor olduğunu düşünüyorlardı.

Konuşmadan ölmek istemiyor, güçlkle ifade veriyordu

9 ekim 1978 gecesinde meğer neler olmuş... Komiser yardımcısı, sayfayı çevirdi. Yaralı Serdar Alten'in ifadesi olduğu belirtiliyordu. "İnşallah ölmüştür. Belki cinayetin aydınlatılmasını o sağlamıştır" diye düşündü.

Böyle bir katliamdan sağ kurtulmak tam anlamıyla bir mucizeydi. Hacettepe Hastanesi'nde ölüm kalım savaşı veren Orta Doğu Teknik Üniversitesi Elektrik Mühendisliği Fakültesi ikinci sınıf öğrencisi Serdar Alten, olayı yaşayan, katliamdan kurtulan tek kişiydi. İfadesi büyük önem taşıyordu. O, acılar içinde kıvranıyordu ama bir an önce ifade vermek istiyor, böylece sevgili arkadaşlarına karşı, onların katillerini yakalatarak son görevini yerine getirmek istiyordu.

Ölüme karşı direniyordu. Nefes nefeseydi. Ama konuşmak, ölmeden önce bir şeyler söylemek istiyordu. Kesik kesik, güçlkle konuşmaya başladı:

"Ben ve Hürcan evde oturuyorduk. Sonra Salih ile ismini bilmediğim Hacettepe Üniversitesi'nde okuyan arkadaşı, daha sonra da Latif ile Efraim geldi. Evde bu kadar kişiye yatacak yer olmadığı için Hürcan evden ayrıldı."

Serdar, evleri basıldığı zaman öldürüleceklerini anlamıştı. İçinden, "Hiç değilse Hürcan kurtuldu" diye geçirdi. Sabah Hürcan'ın, Bahçelievler 56/2 numaralı evdeki gençlerin hepsinin öldürüldüğünü öğrendiği zaman nasıl bir şok geçireceğini düşündü. Hürcan ömür boyu bu olayı unutmayacak, arkadaşlarına ve ilerde olacak çocuklarına "Siz biliyor musunuz, ben Bahçelievler katliamından tesadüfen kurtuldum. Eğer o gece evde yatacak yer olsaydı, ben de orada bulunacaktım ve benim de ellerim bağlanacak, ağızma, şakağıma kurşun sıkılacaktı. Arkadaşlarım için kahroldum. Serdar'ın beni uğurlarken kapı ağzında bana bakışını

hiç unutmayacağım. Onu orada son kez göreceğimi nereden bilebilirdim” diyecekti...

Serdar Alten, sevgili arkadaşı Hürcan'ın bunu hiç söyleyemeyeceğini, kendisinin yaralı olarak kurtarılması sırasında öğrenmişti... Hürcan evden ayrıldıktan sonra geri gelmişti. Serdar, onun niçin geri geldiğini hiçbir zaman öğrenemedi.

Serdar Alten ifadesi alınırken sık sık “Çok acı çekiyorum” diyordu. Dahıyor, öldürülen arkadaşlarını sayıyordu.

İfadeyi alan Savcı Yardımcısı Mehmet Bağış, sık sık “Dayan yavrum, dayan aslanım” diyor, sorgu sırasında odada bulunan Asayiş Şube Müdürü Tahsin Gürdal da katillere ulaşabilmek için acele edilmesi gerektiğini söylüyordu. Doktorlar, Serdar için “Durumu nasıl?” diye soranlara “Allah’tan ümit kesilmez” diyebiliyorlardı.

Bunu savcıya da söylemişlerdi. Olayı bizzat yaşayan Serdar'ın vereceği ifade büyük önem taşıyordu. Serdar, yarım yarım konuşabiliyor, savcı söylediklerini toparlıyor, Serdar da bunları başıyla onaylıyordu:

“Kapı çalındı. Kapıyı o zaman kimin açtığını hatırlamıyorum. Kapıda dört kişi gördüm. Birisinin elinde uzun namlulu silah, diğerlerinde tabancalar vardı. Odada ben, Latif, Efraim, Salih ve Hacettepeli arkadaş birliktedik.”

Silahlı dört kişi içeriye girdiklerinde ikisi birden bağırdı:

“Kıpırdamayın; eller yukarı.”

Ellerini yukarıya kaldırdılar. İçeri girenler odaları arıyor, özellikle silah olup olmadığını araştırıyorlardı. Odada Faruk'un ablasıyla birlikte çekilmiş fotoğrafını gördüler. Haluk Kırıcı, fotoğraftaki adamı tanıdı. O, asıl aradıkları kişilerden birisiydi. Saldırganlardan biri, “O arkadaşınızı da yakaladık” dedi. Kim olduklarını bilmedikleri eli silahlı kişilerden özellikle esmer olanı, elindeki tabancayı elleri havada olan gençlerin sırtına dayayıp soruyordu:

“Söyleyin ulan, silahlarınız nerede?”

Silahlarının olmadığını söylüyorlardı. Esmer adam, namluyu yine dayıyor, dişlerini sıkarak, sorusunu tekrarlıyordu. Onlar da silahlarının olmadığını belirtiyorlardı. Esmer olan sinirlendi:

“Böyle devrimcilik mi olur lan; bir silahınız bile yok. Kimi kandırıyor-sunuz?”

Birisi çekmeceleri karıştırıyor, silah arıyordu. Birisi kapının arkasından asılı ceketlerin ceplerini yokluyordu. Silah bulamamışlardı. Birbirlerine bakıyorlar, “Ne yapacağız?” diye karar vermeye çalışıyorlardı. Aralarından birisi dışarıya çıktı. Döndüğünde elinde bir eter şişesi vardı. Gençlerin ellerini bağladılar. Onları eterle bayılttılar. Ancak Serdar Alten'i bir türlü bayıltamıyorlardı. Serdar'ı evden çıkardılar. İki kişi onu, sokağın başında bekleyen otomobile doğru götürdü. Bagaja koyacaklardı. Direksiyonda oturan genç, Serdar'ın yanındaki iki kişiye “Bunu götür-

r  n” dedi. Eve doğru giderlerken, kolundan tutanlardan birisi, “Geçmiş olsun, kurtuldun. Reis affetti” dedi.

“Reis” dedikleri kişinin kim olduğunu bilmiyordu. Nova marka otomobilin içinde bulunan kişinin yüzünü karanlıktı seememişti. Ama evlerini basanların yüzünü çok iyi hatırlıyordu. Hele hele aralarından birisinin yüzünü unutması hiç mümkün değildi. Tarif etmeye başladı. Savcı, “Yaz oğlum” dediğinde, kâtip daktilonun tuşlarına vurmaya hazırđı:

“Bizi vuranlardan biri gözkapakları şişkin, koyu esmer bir kişi ydi.”

Polis müdürü, daha önce emniyete getirilenlerden bu tanıma uyan biri olup olmadığını düşündü. Getirilenleri gözlerinin önüne getirdi, çıkaramadı.

Serdar Alten, “Daha fazla konuşamayacağım” dedi. Gözlerini tavana dikti. Odada derin bir sessizlik vardı. İfadeye ara verildi. Aslında söyleyecek başka ne olabilir ki? Serdar’ı yaşatmak için Hacettepe   niversitesi’ndeki doktorlar büyük çaba gösteriyorlardı. Arkadaşları, yakınları Serdar için dua ediyorlardı.

Komis  r yardımcısı, arkadaşının getirdiği yeni çayın şekerini atmış, ama karıştırmayı aklından bile geçirmemişti.

aya hiç dokunmadı. Dosyanın yapraklarını çevirdikçe can sıkıntısı artıyor, Serdar’ın ifadesini okuduğunda onun ne acılar, ne ışraplar çektiğini tahmin ediyordu. 12 Eylül   ncesi Türkiye’de meğer neler yaşanmıştı... Birden geçen yıl emekliye ayrılan emniyet amirinin bir nöbette anlattıklarını anımsadı:

“Arkadaş, polislik işte o zaman polislikti. şimdiki gençler birkaç saat ayakta kalınca mesleğine kızıyor, polisliğin zorluklarından söz ediyor. şimdikiler doğru dürüst polislik mi yapıyor. Ah bir 12 Eylül öncesinde alışsalardı da görselerdi.”

Oğlu olduğunun müjdesini aldığı telsizi fırlattı

Emniyet Amiri Mustafa Bey, nöbetten yine yorgun argın çıkmıştı. Zaten geceleri gündüzleri yoktu. Çoğu personel ya evlerine hiç gitmiyor ya da gitse bile birkaç saat dinlenip görevinin başına dönüyordu. O gece de bombalar patlamış, şentepe’de, Tuzluçayır’da, Emek’t   ideolojik amaçlı yaralamalar olmuştu. Artık bunlar “sıradan” olaylardı.

Herkes işine giderken, Mustafa Bey evine dönüyordu. Kapının zili uzun süredir bozukt  . Zaten gecenin bir yarısında zil sesi eşini hep korkuturdu. Sanki “kötü haber” zilin almasından sonra verilecekmiş gibi gelirdi ona. Her zil alınışında yüreği ağzına gelen eşi, ürkerek, korkarak aardı kapıyı. Karşısında eşinden başka üniformalı birini görmek istemiyordu. Çünkü onların bir gün “Yenge, Mustafa amirim çatışmada ufak bir yara aldı. şimdi hastanede” diyeceğini biliyordu. “Ufak bir yara” diyeceklerdi ama o eşinin şehit olduğunu sanacak, o an çığlığı basacaktı.

Eşi kapıyı açtı. Kapıyı her açışında ona “Aman dikkatli ol, kapıyı her çalana açma” derdi. Yine öyle dedi. Emniyet Amiri Mustafa Bey, Pol-Bir üyesiydi. Yani “Ülkücü” olarak tanınırdı. Nazan Hanım, polis lojmanlarına bir an önce taşınmayı istiyordu. Hep eşinin başına bir gece kötü bir olay geleceğini, gecenin o saatinde çaresiz kalacağını düşünüyordu.

Emniyet Amiri Mustafa Bey’in, yorgunluktan gözleri kapanacak gibiydi. Eşinin “Nasılsın?” dediğini duymadı bile. Canının sıkkın olduğu belliydi. Bugün, dünya görüşünü beğenmese de “çok iyi polis” olarak bildiği Cengiz’in bomba imha ederken yaralandığını öğrenmişti. Polis telsizinden “kan aranıyor” anonsu yapılmıştı. Olayı merak etti ve kimin için kan arandığını soruşturdu. Kanın, Cengiz’e lazım olduğunu öğrendi. Bomba İmha Bölümü’nü aradı, Cengiz’in durumunu sordu. İyi olduğunu öğrenince sevindi, “Allah çoluğuna çocuğuna bağışlasın” dedi.

Dört gündür banyo yapamamıştı. “Bu işin sonu nereye varacak?” diye geçirdi içinden. Telsizin kısık ayarından, “hepimizin başı sağ olsun” seslerini cızırtılar arasında duydu. “Herhalde Cengiz öldü” diye düşündü. Telsizden, şehidin kim olduğunu anlayamayan bir müdür, “Şehidimizin adı ne?” diye sordu. Emniyet Amiri Mustafa da telsizi kulağına dayadı, hangi arkadaşlarının şehit olduğunu merakla beklemeye başladı. Nefesini tuttu.

Şehitlerinin Siyasi Şube’de görevli Polis Memuru Hasan olduğunu duyunca, “Vah vah, bizim Hasan’ı şehit etmişler ha” diye söylendi. “Allah kahretsin, elleri kırılısın” diye bağırırken, telsizini fırlattı. O telsiz, geçen yıl görev başındayken, eşinin doğum yaptığı ve nur topu gibi bir erkek çocuğunun olduğu müjdesini aldığı telsizdi. İçinden ağlamak geldi. Karısından utandı. Yatağın üzerine kapandı, yüzüstü uzandı. Gözlerinden akan yaş yastığı ıslatıyordu...

Komiser yardımcısı saatine baktı, “Bu saatlerde Bahçelievler katliamı yaşanmıştı” diye düşündü. İki gencin cesedi tarlaya atılmış, diğerleri evde kalmıştı. Serdar Alten ise Hacettepe Hastanesi’ne kaldırılmıştı. Cesetlerin altlarının “kan gölü” olduğu belirtilen “keşif tutanağı”nın o bölümlerini yeniden okudu. Ağzından “cık cık cık” sesleri çıkarken “Ne büyük vahşet, ne büyük katliammış” dedi.

Kırcı, o gün “Arkadaş” filmini izledi

Abdullah Çatlı’nın böyle bir katliamın içinde yer aldığını, Haluk Kırcı’nın da tetiği çeken kişi olduğunu duymuştu. Çatlı, Susurluk kazasında ölmüştü. Haluk Kırcı hakkında da arama kararı bulunduğunu anımsadı. Birden, “Yoksa bugüne kadar Haluk Kırcı hiç yakalanmadı mı?” diye düşündü. Çevirdiği sayfada “Sanık: Ahmet Balta (Haluk Kırcı)” yazıyordu. Kırcı’nın yakalandığı zaman üzerinde Ahmet Balta adına düzenlenmiş kimlik bulunduğunu anladı.

- Haluk Kırıcı yakalandıktan sonra Emniyet Müdürlüğü'nden nasıl elini kolunu sallayarak kaçtı?
- İkinci yakalanışında daha cezası bitmeden cezaevinden nasıl yanlışıyla salıverildi?
- Ukrayna'ya giderken kullandığı yeşil pasaport kim veya kimler tarafından tedarik edildi?
- Serbest bırakılması için kim Amerika'dan Emniyet Müdürlüğü'ne telefon etti?
- Kırıcı'nın nikâh şahidi kimdi?
- Ve bütün bunlar Türkiye'de gerçekten oldu mu?

Aradan neredeyse yarım asır geçtikten sonra bile belleklerde tazeliğini koruyan bir katliam. 5-6-2 *Tamam Reis*, cevapsız kalan soruların peşine düşüyor ve karanlıkta kalanları gün yüzüne çıkarıyor.

Emin Çölaşan'ın "araştırmacı gazeteciliğin günümüzdeki önderlerinden" dediği Saygı Öztürk, *Hürriyet*, *Sabah*, *Star* ve *Sözcü* gazetelerinde gündem yaratan haber ve röportajlarıyla Sedat Simavi, Türkiye Gazeteciler Cemiyeti, Çağdaş Gazeteciler Derneği ödülleri dahil olmak üzere değişik meslek kuruluşlarının 30'dan fazla ödülünü aldı. Türkiye'nin yakın politik tarihini ve bugünü ele alan kitaplarıyla da ses getiren Öztürk, bilinen olaylardaki "bilinmeyenlere" ve yüzeyde görünenlerin "derin ilişkileri"ne ışık tutan çalışmalarıyla biliniyor.

